

به مناسبت پنجاهمین سالگرد ۱۶ آذر

روز پیکار متحد دانشجویان انقلابی علیه ارتجاع و امپریالیسم

۱۶ آذر، روز پیکار متحد دانشجویان مبارز و انقلابی ایران فرا می رسد. پنجاه سال پیش، ۱۶ آذر ۱۳۳۲، روزی که نیکسون معاون وقت ریاست جمهوری آمریکا برای سرکشی به عملیات جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا پس از کودتای ننگین سیاه به ایران آمده بود، درست هنگامیکه عمال امپریالیسم برسرکوی و بازار، کارخانه و مزرعه، مدرسه و دانشگاه با سلاح گرم و با چوب و چماق و چاقو خفقان می آفریدند، دانشجویان انقلابی و ترقی خواه ایران ناقوس مرگ رژیم بیدادگر کودتا واریابانش را در دانشگاه بصدا درآوردند. در این روز سه تن از دانشجویان مبارزو میهن پرست شریعت رضوی، قندچی و بزرگ نیا قلب جوانشان طعمه رگبار آتشبار دشمن نا بکار گشت و خون پاکشان همچون جویباری از دانشگاه سرازیر شد و با خون زحمتکشان در آمیخت تا پیوسته یاد آور همبستگی ضد ارتجاعی و ضد امپریالیستی دانشجویان انقلابی با کارگران و زحمتکشان باشد.

امسال در شرایطی ۱۶ آذر فرا می رسد که هزاران دانشجوی آزادیخواه بخاطر اعتراض به استبداد و بیداد گریهای رژیم جمهوری اسلامی درسیاهچالها تحت وحشیانه ترین شکنجه های جسمی و روحی بسر می برند و باجلادان ضد بشر دست و پنجه نرم میکنند. احمد باطبی یکی از دانشجویانی است که در چند سال اخیر به سمبل مبارزه علیه حکام خودکامه جمهوری اسلامی تبدیل گردید و اکنون در زندان تحت شدید ترین شکنجه ها قرار دارد و رژیم بر آن است تا از این طریق و با زهر چشم گرفتن از جوانان رزمنده دهان ها را به بندد و صدای حق طلبانه دانشجویان را خاموش گرداند. زهی خیال باطل!

رژیم جمهوری اسلامی که بخاطر بقای ننگین خود حاضر به هر مصالحه و سازشی با امپریالیستهاست و در های کشور را بسوی سازمانهای امپریالیستی نظیر سازمان تجارت جهانی، صندوق بین المللی پول و بانک جهانی گشوده و امروز نیز با امضای پروتکل الحاقی پیمان گسترش منع سلاح های هسته ای و توافق با آژانس بین المللی انرژی اتمی و ننگ تسلیم به صهیونیسم و امپریالیسم را پذیرفته است، اما کوچکترین عقب نشینی در مقابل مردم رامرگ خود می بیند لذا فشار و خفقان بر دانشجویان و نیرو های مخالف را شدت بخشیده تا شاید چند صباحی بر عمر نکبتبارش بیافزاید. لیکن این قبیل بگیر و به بند هادیگر کار سازنبوده و رژیم پوسیده اسلامی را توان مقابله با دانشجویان و جوانان آزاد اندیش ایران نیست، محکوم به شکست است.

دانشجویان مبارز ایران روز به روز آگاهتر شده و مرزهای خویش را با خاتمی چی هاو سازشکاران درون و بیرون رژیم روشن تر نموده و به این واقعیت پی برده اندکه جناحهای رژیم بنابر ماهیت ارتجاعی و طفیلی خود توان پاسخ به کوچکترین مطالبات دموکراتیک و سیاسی اجتماعی جامعه ایران را ندارند، همگی جنایتکار و شریک جرمند باید از قدرت به زیر کشیده شوند.

یکی از بر جستگی های جنبش دانشجویی ایران قدرت عددی جوان و گسترش جغرافیائی آن در سراسر ایران است بطوریکه اخبار مربوط به این جنبش به سرعت سراسر ایران را در بر می گیرد. بر جستگی دیگر این جنبش تداوم آن علیرغم تشدید ترور و خفقان است و این حاکی از آن است که دانشجویان از قربانی و مقاومت نمی هراسند. نه کشتار آنها، نه قتلهای زنجیره ای و نه بکار گرفتن خوفناکترین و سایل ارباب نتوانسته در اراده آنها خللی وارد آورد. نقش بزرگ دخترات

دانشجو در پیکار عظیم علیه جمهوری اسلامی که در تظاهراتهای اخیر روسریهای خودرابر داشتند و فعال در مبارزه شرکت کردند، تحسین آور است. تداوم این نبرد آغازی بر فروپاشی هرم قدرت روحانیت در ایران است. لیکن علیرغم اینها همه جنبش دانشجویی در عرصه تحولات بنیادی یک جنبش فرعی اجتماعی است و تا بامردم و بویژه طبقه کارگر پیوند نخورده خواستههای عدالتخواهانه خود نخواهد رسید. دانشجویان مبارز ایران باید از نظر سیاسی متشکل شوند، تشکلهای مخفی بوجود آورند، خود را به دانش مارکسیسم-لنینیسم مسلح کنند، انضباط حزبی لنینی را بپذیرند و به آن تمکین کنند و از این طریق با طبقه کارگر پیوند برقرار نمایند. این پیوند مانع سقوط روانی و گستگی روند مبارزه آنها خواهد شد. آنها در این روند خواهند آموخت که درمبارزه اجتماعی باید با برنامه و نقشه حرکت نمایند، به نتایج زود رس دل نبندند و در این راه طولانی تحول ولی بدون وقفه پابگذارند. یک رستاخیز عمومی بدون شرکت کارگران، بدون یک اعتصاب همگانی سیاسی که زیر پرچم یک تشکل با کیاست و مدبر پرولتری باشد، غیر ممکن است.

حزب ما در عین حمایت از جنبش قهرمانانه دانشجویان ایران نظر آنها را به یافتن جهت صحیح حرکت جلب میکند و به آنها درود می فرستد. خواست آزادی فوری و بی قید و شرط احمد باطبی و افسانه نوروزی و همه زندانیان سیاسی و محاکمه دادستان مرتضوی جنایت پیشه، آزادی بیان و اندیشه و جدائی دین از دولت و آموزش، بر چیدن قوای سرکوبگرانتظامی از محیط دانشگاه و آموزش..... و باید بطور برجسته و به پرچمی علیه جمهوری اسلامی تبدیل گردد. با گرامیداشت جانبختگان ۱۶ آذر ۳۲ و شهدای تیر ماه ۷۸ به استقبال ۱۶ آذر روز پیکار متحد دانشجویان علیه ارتجاع و امپریالیسم رویم .

پیروز باد پیوند دانشجویان با کارگران و زحمتکشان علیه ارتجاع و امپریالیسم!

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

حزب کارایران(توفان)

۹ آذر ۱۳۸۲

www.toufan.org